

21 – Nov. 1986

Estimat germà: Estic contenta però molt de que et trobis bé (si no em menteixes) ara, que, crec que és veritat, perquè estàs actiu com sempre. T'envio el retall de la Vanguardia perquè t'asabentis. Espero i desitxo que tinguis algú en el Ministeri de Cultura o algun expert que t'atmiri, si no et premien mala sort, però que no elegeixin al antipàtic i vanitós de Camilo José Cela.

Va ferme molta ilusió, que si vens a España estiguis uns dies a casa i t'ho agraeixo. Moltes vegades o pots ben creurer, penso en totes les coses que he vist amb tu de Amèrica. Recordo tot, la sentada en aquella plaça on Priscilla va parlar del seu "joby". Com estan els animallets? Suposo no s'ha ampliat el número. Amb el rellotge posat al vidre de la finestra de la meva habitació, el paseig per la "Great Adventure" etc etc i amb la teva companyia silenciosa, però per a mi molt agradable. Vols que averigüi lo del premi Nacional de las Letras españolas. A lo millor al rebre aquestes lletres mevas ja en saps alguna cosa.

Espero que Priscilla estigui ben bé i també li vagin bé les coses familiars. Donali el meu afecte i tu rep una forta abraçada i el gran afecte de la teva germana.